

Foto: Menno van der Meulen, © Roest

Roest laat innige verstrengeling van dans en muziek zien

Theater (dans) - Plan D & De Dansers

**** (vier van vijf sterren)

RECENSIE Roest houdt het midden tussen een melancholisch liefdesverhaal en een lekker potje spelen; het resultaat is prachtig. Mooi is ook de innige verstrengeling van dans en muziek dankzij het Utrechtse gezelschap De Dansers.

Door: Mirjam Van Der Linden 20 februari 2018, 02:00

Roest

Dans (6+)

Door Plan D & De Dansers. Choreografie, dans en muziek: Guy Corneille, Andreas Denk en Josephine van Rheenen. 18/2, [Stadsschouwburg Utrecht](#). Tournee.

Choreograaf en danser Andreas Denk - hij oogt altijd een beetje woest met zijn stoppels en kale kruin - maakt er graag een zootje van. Vaak is het alsof je bij een klusser in zijn oude garage bent beland in plaats van in het theater. Geweldige voorstellingen zijn het doorgaans, zoals Denk bezig is tussen en met al die spullen. Voor Roest (6+) werkt hij samen met De Dansers, het Utrechtse gezelschap dat kinderen dans en livemuziek voorschotelt. Het resultaat is prachtig.

POPPEN AAN HET DANSEN

Roest houdt het midden tussen een melancholisch liefdesverhaal en gewoon een lekker potje spelen (en ruziën) met vrienden

Denk is een soort zwerver die van niks een onderkomen heeft gebouwd, zijn voeten braaf wast (met een druppel cola) en volkomen in zijn hum is met zijn roestige huisraad en het kabbelende gitaarspel van die andere man op het toneel, muzikant en danser Guy Corneille. Maar dan komt er een meisje door de vuilstortkoker roetsjen en hebben we de poppen aan het dansen.

Want het acrobatische schepsel - een innemende rol van Josephine van Rheenen - zet zijn huis op stelten en brengt zijn hart op hol. Zij gebruikt hem weliswaar graag als klimrek, maar haar oog valt op de haardos van die jongere jongen die zo heerlijk allerlei sferen en emoties bij elkaar tokkelt en zingt. Zelfs in het Engels en het Frans, want kinderachtig doen we hier niet.

Roest houdt het midden tussen een melancholisch liefdesverhaal en gewoon een lekker potje spelen (en ruziën) met vrienden. Dat is mooi, net als de innige verstrengeling van dans en muziek. In Denks producties gaat de interactie met objecten geregeld een eigen leven leiden, ver weg van verhaal en logica. Dat anarchisme en absurdisme hadden iets aanwezig mogen zijn. Gelukkig is de onbevangenheid gebleven. En de humor: wanneer er te romantische deuntjes à la André Rieu beginnen te klinken, wordt het inderdaad tijd om op te breken. Letterlijk dus.